

DOMOVINA

Oglasi:

za 1 zem x 60 inseratnega stolpca mali 80 vinarjev.
trdnaj 1-20 K, poslano, posmrtnice in reklame 2 K.
Večkratne objave popust.

Izhaja ob ponedeljkih, sredo in petkih.

Upravništvo „Domovina“ v Ljubljani, Sodna ulica 6.

Naročnina:

Za celo „Domovino“ (trikrat na teden) mesečno 3 K,
četrtletno 9 K, polletno 18 K, celoletno 36 K.
Petkova številka mesečno 1 K, četrtletno 3 K, pol-
letno 6 K, celoletno 12 K.

Sporazum z Italijo nemogoč!

Uveljavljenje londonskega pakta?

NE ODNEHATI!

LDU. Split, 20. jan. Pod naslovom „Popustljivost mora imeti svoje meje“ objavlja „Nova Doba“ članek, kjer pozivlje naše delegate pri mirovni konferenci, naj ne odnehajo in pravi, da mora biti njihova odločnost tako trdna, kakor je neomajna volja jugoslovanskega naroda, ki stoji za njimi. Dasi ne ljubimo velikih besedi, pravi članek dalje, moramo vendar naglašati, da za ono skrajno črto popustljivosti stoje junaki s Kumanova, Bregalnica, Kajmakčalana, ki so se borili dolgih sedem let, misleč pri tem na sinji svoj Jadran. Ti junaki so pripravljene borbo tudi nadaljevati, ako bi bilo treba.

NASA VLADA SE NE UKLONI.

LDU. London, 22. jan. (DunkU. brezlično.) Odgovor, ki ga je jugoslovanska vlada podala v jadranskem vprašanju, odklanja vsako izpremembo načrta, ki ga je izgotovil predsednik Wilson.

DENAR ALI ŽIVLJENJE!

LDU. Pariz, 22. jan. (DunkU.) Vrhovni svet je smatral odgovor jugoslovanske vlade za nesprejemljiv ter je določil rok štiri dni, v katerem se mora sprejeti predlog vrhovnega sveta, ali pa stopi londonski dogovor v veljavo. (Tako govori razbojnik s popotnikom, ki ga sreča samega v gozdu: Denar ali življenje!)

LONDONSKI PAKT SE UVELJAVI?

LDU. Berlin, 22. jan. (DunkU.) „Abend“ poroča iz Lugana: „Corriere della Sera“ javlja iz Pariza: Ker vrhovni svet 20. t. m. dopoldne iz Beograda ni dobil odgovora, je dal Nitti na zapisnik, da umika vse koncesije v korist Jugoslaviji ter da zahteva enostavno izvršitev londonske pogodbe. Popoldne so sporočili Nittiju odgovor beograjske vlade, ki v vseh točkah, izvzemši eno nebitveno točko, odklanja angleško-francosko-italijanski predlog. Nato je Nitti v popoldanski seji vrhovnega sveta potrdil svojo predpoldansko izjavo.

nim vodjem prosto roko, da v lastnem delokrogu uvedejo po potrebi v vsaki smeri dnevno po en vlak. Vlaka št. 858/860 in 831/833, ki vozita med Mariborom in Ljubljano in nasprotno, imata vedno zvezo za Zagreb.

VRHOVNO SODIŠČE V ZAGREBU

Belgrad, 22. januarja. Včeraj se je vršilo v pravosodnem ministertvu posvetovanje zaradi vrhovnega sodišča v Zagrebu, katerega so se udeležili ministri dr. Kramar, dr. Krizman in Timotijević ter hrvatski ban Tomljenović in poverjenik dr. Ravnihar. Ugotovljeni so bili principi za uvedbo vrhovnega sodišča, ki ima skoraj začeti s svojim delovanjem.

PRESKRBA Z MESOM.

Odsek deželne vlade za prehrano objavlja: Preskrba z mesom je postajala v zadnjih časih vedno bolj nezadostna in se je bilo bati, da bodo trgi v kratkem času brez mesa. Vzrok temu pomanjkanju je bil, da so odboji za določevanje cen nastavili za nadrobno prodajo mesa primeroma nizke cene, dočim so cene živi živini na deželi rapidno rastle, mesarji pa zaradi tega niso mogli dobavljati živine, oziroma mesa za določeno ceno. — Dviganje cen živini so pa povzročili prekupci, ki so neupravičeno in brez vsakega obrtnega lista prekupovali živino in pri tem dražili in gnali cene vedno kvišku. Provročitelji dviganja cen so nadalje trdi tihotapci, ki kupujejo živino po prekomernih cenah. Ker slednji zaslužijo pri svojem nepoštenem poslu ogromne dobičke, jim seveda nobena živina ni predraga in jo plačujejo po vsaki ceni, samo da jo dobe. — Da se ti elementi kolikor mogoče izločijo iz trgovine, je deželna vlada za Slovenijo v sporazumu z odsekom za prehrano izdala naredbo o uravnati prometa z govejo živino in prasiči. Naredba uvaja za trgovinski promet s klanjo živino n klanini prasiči v živcu in zaklanem stanju odpreme izkaznice, ki jih oddaja odsek za prehrano. Za promet z živino, ki je namenjena za pleme in za delo, predpisuje naredba posebna potrdila, ki jih izdajajo županstva. — Nova naredba je objavljena v Uradnem listu. Prizadete kroge opozarjamo na to naredbo.

PREPOVED IZVOZA TUJEGA DENARJA.

LDU. Beograd, 21. jan. Presburo javlja uradno: Na podlagi naredbe ministrskega sveta M. št. 4034 od 27. decembra 1919 v zvezi z naredbo ministrstva za finance I. št. 3074 od 13. novembra 1919 je ministrstvo za finance izdalo odlok, da se prepove iz kraljevine SHS izvažanje grških drahem v vsoti preko 700 komadov in italijanskih lir v vsoti preko 1200 komadov. Potniki ne smejo nesti s seboj več vrst denarja, katerega izvažanje je prepovedano, ako presega vrednost vsoto 1000 francoskih frankov, računajoč po kurzu, ki ga določuje ministrstvo za finance. Ves denar, ki se skuša iznesti iz kraljevine SHS proti tej naredbi, bodo obmejne carinarnice zaplenile v korist državne blagajne, proti dotičnim osebam pa se bo postopalo kakor prati tihotapcem. Mejne carinarnice so dolžne, vršiti najstrožjo kontrolo potnikov, ki prekoračijo državno mejo in se smejo posluževati vseh odredb, ki jih predpisuje zakon proti tihotapcem.

OBSTRELJEVANJE ODESE.

LDU. Haag, 21. jan. (CTU.) Zavezniške vojne ladje so začele obstreljevati Odcso. Boljševiki so držali mesto zasedeno samo štiri ure, potem so se morali umakniti, Nova boljševiška armada se je pojavila pri Kersonu.

Stavka v Trbovljah končana.

LDU. Ljubljana, 22. jan. Danes zvečer so se oglasili delavski zaupniki v Hrastniku in Trbovljah s prošnjo, naj se premogovnik nemudoma zopet odpre. Obljubili so, da takoj začno z normalnim delom, vendar izrazili željo, naj se zaradi gibanja nikdo ne odpusti. Deželna vlada je zvečer izdala dovoljenje, da se jame še ponoči odpro, ako se delavstvo zaveže, da pojde še to noč na redno delo, ako boče tudi v nedeljo d

lalo in ako se zadovolji s tem, da za dobo pasivne resistence ne prejme minimalne mezde. Delavstvo je ponudbo sprejelo. Vlada bo poslala, kakor hitro bo produkcija zopet normalna, v revirje komisijo, katera bo preučila aprovizacijske in sanitarne razmere. Komisija pojde najprej v revirje, kjer se ni delala pasivna resistenca.

BELGRAJSKI ZIDJE PROTI VALUTNI REFORMI.

Belgrad, 22. januarja. Včeraj se je oglasila pri finančnem ministru dr. Veljkoviču deputacija belgrajskih sarafov (delarnih menjalcev), ki so izrazili svojo nezadovoljnost nad rešenjem valutne reforme. S tem, da se je uvedla dinarska krona, se vzame menjalcem vsaka možnost, da bi že naprej zamenjavali krone za dinarje in pri tem delali lepe dobičke.

NASI POSLANCI ZA KMETIJSKO SOLSTVO.

Belgrad, 22. januarja. Včeraj sta posredovala poslanca dr. Kukovec in Ribnikar pri poljedelskem ministru zaradi ustanovitve kmetijske srednje šole in vinarske šole v Mariboru. Opozarjala sta na veliko važnost in potrebo teh strokovnih šol. Izvedeli smo, da se namerava to vprašanje rešiti še pred začetkom prihodnjega šolskega leta.

OSEBNI PROMET NA JUGOSLOVANSKIH PROGAH JUŽNE ŽELEZNICE.

Obratno ravnateljstvo južne železnice v Ljubljani objavlja: S 23. januarjem t. l. izostanejo do nadaljnjega vsled pomanjkanja premoga na vseh progah južne železnice v območju obratnega ravnateljstva južne železnice v Ljubljani vsi dosedajni redni osebni vlaki. V prometu ostanejo ekspressni vlaki med Parizom in Beogradom. Brzovlaka, ki vozita sedaj med Ljubljano in Beogradom, vozita na progi Ljubljana-Zagreb trikrat na teden, in sicer v ponedeljek, sredo in soboto. Na progi Zagreb drž. kol.-Sisak-

Beograd vozita redno vsak dan. Na progi Maribor-Ljubljana prevažata osebe tovorna vlaka št. 831/833 in obratno 858/860. Vlak št. 831/833 odhaja iz Maribora ob 9,05 in prihaja v Ljubljano ob 19,12. Vlak št. 858/860 odhaja iz Ljubljane ob 8,25 in prihaja v Maribor ob 16,27. Na progi Zidani most-Sisak prevažata osebe tovorni vlak št. 501, ki odhaja iz Siska ob 6,41 in prihaja v Zidani most ob 19,35. V nasprotni smeri vozi vlak št. 502/520, ki odhaja iz Zidanega mosta ob 13,10 in prihaja v Sisak ob 19,23. Na progi Maribor-Grabštanj prevažata osebe tovorni vlak št. 442a/497, v nasprotni smeri pa vlak št. 470/472. Vlak št. 442a/497 odhaja iz Maribora ob 6,12 in prihaja v Grabštanj ob 15,30. Vlak št. 470/472 odhaja iz Grabštanja ob 5,58 in prihaja v Maribor ob 14,17. Na progi Pragersko-Kotoriba in v nasprotni smeri prevažata osebe tovorna vlaka št. 277 in 272. Vlak št. 277 odhaja iz Pragerskega ob 18,00 in prihaja v Kotoribo ob 22,03. Vlak št. 272 odhaja iz Kotoribe ob 24,49 in prihaja v Pragersko ob 5,43. Na progi Špilje-Ljutomer in v nasprotni smeri vozita vlaka št. 812a/813a in 1802/51. Na progi Zidani most-Ljubljana ostane v prometu vlaka št. 32a in 37a. Vlak št. 32a odhaja iz Ljubljane ob 14,15 in vlak št. 37a prihaja v Ljubljano ob 7,28. Na progi Ljubljana-Vrhniko vozita vlaka št. 2703 in 2704. Vozni red je razviden iz stenskega voznega reda. Na progi Ljubljana-Borovnica vozita vlaka št. 60 in 63. Vlak št. 60 prihaja v Ljubljano ob 7,00, vlak št. 63 odhaja iz Ljubljane ob 15,00. Na ostalih progah, in sicer Sinča vas-Železna kapla, Slovenska Bistrica-Slovenska-Bistrica mesto, Poljčane-Konjice in Grobelno Rogatec je Obratno ravnateljstvo južne železnice prepustilo obrat-

Kalne vode.

V zelo, zelo kalne vode je zabredel „Slovenec“. Ta glavni organ klerikalcev piše sedaj že zopet tako, kakor je pisal pod Šustersičem, za katerim mu je še vedno žal. Doma sicer pripovedujejo gospodje, da je treba govoriti vedno samo resnico, v svojem glasilu pa lažejo da se kar tema dela.

V sredo je napisal „Slovenec“ članek „Kalne vode“, ki je sestavljen iz samih laži. Pravi namreč, da je „Vojna zveza“ dobila dovoljenje izpeljati v Trst 5000 glav živine, da je spravila v Trst 50 vagonov moke, 100 vagonov zelja, in 4000 prasičev. V resnici ni šlo živine in moke v Trst prav nič in takšno dovoljenje ni bilo izdano, zelja se je peljalo štiri vagone in prasičev okrog 2000, — za protivrečnost pa je dobila Državna oblačilnica poceni manufakturnega blaga, ki se daje revnim ljudem poceni in na obroke. Kdor pomisli, kakšna dobrota je ta oblačilna akcija za reveže v teh časih, bo tudi znal oceniti klerikalne trditve, ki je sestavljena tako, kakor pač samo oni znajo. Da so šli banatski prasiči v zameno za blago, ne pove, pač pa podvoji njih število in se zlaže povrhu še za nekaj tisoč glav živine itd.

Potem očita, da so gospodarske organizacije dobile visok kredit za svoje posle. Ne pove pa, da so zanj prosile vse, tudi klerikalne, in da je Gospodarska zveza dobila več ko vsi drugi skupaj!

Očita nadalje, da gresta dva vagona premoga v zameno za kvas, ki se doma ne izdeluje, tega pa ne pove in noče povedati, kako bi se brez kvasa pekel kruh pri nas! Če je pa kvasa v kljub temu premalo — kdo bi bil kriv? Seveda samo JDS!

Neka tvrdka je prosila, da bi smela izvoziti tri vagone mesa za tri vagone kamnitih spomenikov. Prošnja je bila seveda odklonjena, — toda „Slovenec“ pravi, da je meso šlo za spomenike, čeprav ve, da to ni res.

Potem pravi, da izvažajo neki trgovci volno, — ne pove pa, da prihaja blago, izdelano iz te volne, k nam, in da je za to položena tudi primerna kavcija!

„Slovenska literatura“, pravijo, je dobila tri vagone masti. Res se je nekemu ponesrečenemu literatu hotelo po pravici pomagati, da si na ta način pomaga, vendar ni nazadnje bilo nič iz tega, — dotično prošnjo so pa klerikalci ravno tako podpirali, kakor vse druge stranke.

Potem se še hitro zlažejo, da je neka (nam neznana) firma Sever & Gabršček izvozila v Avstrijo za slabo valuto 100 vagonov koruze. Živ krst ne ve za to reč, — samo klerikalci. Pozivljamo jih, da povedo, kje, kako in kdaj je to bilo, in ravno tako naj povedo, če morejo, kje in kdaj je „Sokol“ v Splitu dobil dva vagona masti?

Najlepša pa je ta, da se končno zlaže še o našem ministru dr. Kramercju. — V Beočinu pri Novem sadu stoji sekvestrirana fabrika za cement, in srbski radikalci, zavezniki klerikalcev, so pokupili del akcij. Ves Beograd je bil razburjen, ker so hoteli na ta način izvzeti tovarno iz sekvestra. Trgovinski minister je pa stvar razveljavil, — in sedaj so klerikalci zadevo obrnili, in pravijo, da so člani JDS, hoteli kupiti in se okoristiti. K sreči je ravno naš minister preprečil to lumparijo. Toda klerikalci so kakor tat, ki je okradel, pa na begu sami najbolj na glas upije: „Primitite tatu!“ S kopališčem Lipik je ravnotakšna. V madjarskih rokah je in pod sekvestrom, in neki židovi so ga hoteli kupiti. Ker pa se za stvar zanima ministrstvo za narodno zdravje, je trgovinski minister dr. Kramer razveljavil kupčijo in Lipik je še vedno pod sekvestrom.

Toda to klerikalce ne moti. Oni lažejo za to, ker ne morejo z resnico dobiti nobenega pristaša več. Njihov članek je pa napisal človek, ki ima z znanim slovenskim verižnikom najožje stike in ki ve, kako je treba stvar napraviti, da gre v redu, pa zato misli, da so vsi ljudje njegove sorte. K sreči pa je svetovni potres tudi njihove stolčke pomajal in spomlad jih bo odpihnila. Ljudska sodba prihaja počasi, pa gotovo!

Namesto štrajka — delo.

V drugem letu samostojne države živimo. Je nam vsem, se mi zdi, da se še nismo prav zbudili. Samo zamrmrali smo, ko nas je poklical veliki glas zgodovine, potem pa smo se obrnili na drugo stran in sedaj spimo dalje. Koliko upov in želja smo posvetili svoji svobodni državi! Hrepenel je otrok po njej, dekletu je žarelo lice, ko je hitelo s polu pobirat podpise zanj, starček je začutil živahnost v udih, bolnik ni čutil bolečin ob misli, da zgodovina ustvarja po božji in človeški postavi svobodno jugoslovansko državo. In ko se je zarja samostojnosti veličastno dvignila izza gora, smo začutili silo v prsih in zdelo se je, da bo vse hitelo na njive narodove kopat, orat in sejat. Saj smo dobili svoj dom in vsak žulj in vsaka kaplja znoja mora biti posvečena dobrotu hiše očetove.

Toda v uri veselja so se oglasili stari grehi, ki rišejo in rišejo grde, gnusne posledice. Zraveniki pravijo, da nezrelo sadje otrokom ni dobro. Ali Jugoslavija še ni zgodovinska potreba in nujnost in ali smo mi še otroci, nezreli in nesposobni zanj? Namesto ljubezni in dela in medsebojne pomoči, povsod sovraštvo in hujskanje, povsod pohlep po bogastvu.

Prav je morda imel oni, ki je ves otožen rekel: Rad bi videl, da bi ostala Jugoslavija vedno samo hrepenenje in up, ves z zarjo in solncem obdan. Resnica je prebridka. Lepe so samo sanje.

Veliko je črvov, ki grizejo v državno mlado telo. Veliko teh črvov je bilo spočetih in rojenih že pred vojsko, veliko med vojsko, to je tuj plod, veliko pa smo jih zaplodili, rodili in velike vzgojili sami — po vojski že. Ali je resnična ona trditev o našem slovanskem značaju, da znamo ljubiti svobodo nad vse, da žrtvujemo vse za njo in za njen obstanek? O starih Slovanih se to uči in trdi.

Gospodarsko so razbite in razdejjane vse države, ene več, druge manj. Vse, države zmagovalcev in premaganih. In ko se je vojska sesula na kup, bi človek mislil, da se bo vse kar trlo k delu, da odstrani smrdeči kup razvalin in da takoj začne z novo stavbo. Kaj še! V vojski je tisoče in milijone prej pridnih rok in zadovoljnih teles gnilo v lenobi. Ko so padle verige, so se množice spomnile na visoke besede obljub, govornjene po shodih in na zborovanjih, gojene v društvih in

organizacijah. Na kipeče in razburjajoče obljube so se spomnili vsi — v Rusiji so videli vstajati te obljube v dejanja — in čez noč so hoteli imeti človeško družbo na drugem vozu. Kakor, da bi vsi ljudje mogli naenkrat skočiti na ta voz! In ker to ne gre, ker množice zatiranih niso bile vzgojene in pripravljene umstveno in srčno, da bi zjutraj vstali kot gospodje, potem ko so zvečer legli še kot sužnji — zato se zdi, da jih je zagrabila še večja nepotrpežljivost in nezadovoljnost. Množice pošlanjajo nezveste svojim voditeljem, ker jim ti ne morejo dati, kar so jim dolga leta obljubovali, stranke se trgajo in razpadajo, ker vera v možnost njih programov gineva. Dinamit nezadovoljnosti, ki je bil dolgo vsipan od voditeljev v srca množic, grozi uničiti vse. Nevarno grozi izdelovalcem dinamita samim. Množice, vprežene v voz, so preveč hitro in nepričakovano ruknile, ko vozniki niso pričakovali in ušle so jim vajeti iz rok. Množica divja neokročena naprej, za njo pa lete vsi zbegani njeni voditelji. V tem nerodno sramotnem položaju obljublajo na levo in desno, ukrepajo čudne stvari in nič jih ni sram, če postanejo nezvesti svojim lastnim besedam in prepričanju, češ: samo bog in norci se ne spreminjajo.

V tej babilonski zmedi je težko sezidati stolp. Ta ko se zgodi, da množico nagovore z velikim in s še bolj razburljivim in razdražljivim glasom sredi divjega nezadovoljstva in hlepenja po uresničenju velikih sanj ljudeje brez realnega pogleda v svet, brez pojmovanja gospodarskih potreb, brez znanja socioloških zakonov razvoja, brez poznanja ljudskega mišljenja, brez ustaljenih pojmov o podružabljenju produktivnih sredstev, o komunizmu, o državi, o važnosti in pomenu proletarijata za državo. Njih delo ima samo namen, podžigati ljudske strasti do neskončnosti; kaj bo potem, jih ne briga. Dražiti množice, to je namen namena. In delo se jim posreči, ker kaj je lažjega, kakor stopiti na hrib, pod katerim je zbrana lačna in raztrgana množica in jim zaupiti: vzrite kladivo od sebe, ne pogovarjajte se z vašimi zatiralci, razbijte sedanjo družbo in raz ta hrib se pcedita samo mleko in med naravnost v vaše roke! Nihče ne misli, če ima oni tam gori na hribu prav in če je to kar tako mogoče. Po možganih množice se razlije v tem trenutku samo mleko in med in

vse njih misli so samo mleko in med. In pesti stiskajo in kriče: in to kar takoj!

Pri takem razpoloženju množic ni čuda, da kamen, komaj položen na stavbo, že zopet odpade. Da gospodarski voz ne more v pravi tir, ki pelje preko razumnih in za državo in celoto koristnih reform v hišo druge, nove popolnejše človeške družbe. Pri takem razpoloženju je umljivo, da vsakdo vidi v stvarkah edino in nezmojljivo sredstvo k izboljšanju. Zdi se že skoro, da so stavke že tako moderne, da so si postale same sebi namen. Kajti zadnjič je nekdo boječe izrazil nazor, da bi se morala v korist države in človeške družbe nasprotja med delavcem in delodajalcem poravnati pred nepristranskim sodiščem, in nekdo ga je takoj klofnil, češ, da so stavke potrebne in edino orožje delavca. Kajpada, potem bi precej bojevitosti izginilo in vsa stvar ima vendar samo namen boja. Boj zaradi boja. Bojna politika je več vredna za vsako stranko, kakor pa tiho delujoče, resno in nepristransko razsodišče. Ko sem tisto klofuto slišal, sem bil vesel, da ni pri nas češkega soc.-demokratskega ministra dr. L. Wintra. Ta mož je namreč ob priliki razprav o ustvarjanju posebne komisije za uravnavo delovnih razmer v kovinarski industriji prav pošteno nastopil proti stvarkam, katerim je večkrat vseeno, četudi ogrožajo državni obstoj. Zahteval je, da se spori rešujejo pred posebnim sodiščem. Bolje je tako za obe stranki, kakor pa da posegajo k pravu pesti. Seveda, zato je treba volje in hotenja. Tudi za vse one brezštevne navneže po svetu sem bil vesel, da jih ni tu, ki se uspešno trudijo, najti pota in sredstva, da se stavke zakonitim potom omeje. Posebno dandanes, pravijo, je to potrebno, ko vsaka najmanjša stavka — oh, in teh je toliko! — posega globoko v gospodarsko državno življenje in nikdar ne obdrži samo lokalnega pomena. Ako imajo stavke samo namen, izboljšati delavcu njegov gmotni položaj, potem morajo in bodo našle države pri dobri volji za stavke druga — zdravejša sredstva. Najprvo pa je treba volje! Kjer pa niti volje ni, je dokaz, da stavke nimajo glavno in samo namena dati delavcu sprejemljive delovne pogoje — ampak, da imajo glavno političen namen. Kdor pa hoče dandanes stvarkam dati ta pomen, je največji zločinec na trpečem človeku. Ljudski instinkt prav dobro ve, zakaj s to slavko simpatizira, z drugo pa ne!

Več dela, več hotenja in volje, da pridemo iz gnojnice! Več realnega mišljenja, več državnostvornih misli in zvestobe tihemu prepričanju v urah objektivnosti. Potem ne bo očitkov, da naj več delamo in manj beračimo. Dajmo množicam namesto hujskanja umstveno usposobljenost. Hvaležnost bo ob uri streznenja večja.

O odprodaji živine.

Na Štajerskem, kakor tudi v Prekmurju število konj med vojno ni občutno nazadovalo. K temu je prišlo še pri preobratu precejšnje število demobilizacijskih konj. Ker je v teh okoliših tudi konjereja zelo dobro razvita, imamo torej nadnormalno število konj, katerih se sedaj lahko precejšnje število odda. Zlasti lanijskih žrebet je še veliko število naprodaj.

So to konji povečini arziokrvnih, pa tudi toplokrvnih pasem, kateri so se pred preobratom prodajali v pokrajine, ki tvorijo sedaj Nemško-avstrijsko in Madžarsko državo.

Tja sedaj legalne prodaje, torej sploh legalnega normalnega odtoka konjerejske produkcije ni.

To nadnormalno število konj je sedaj postalo že za marsikaterega konjerejca neprijetno. So to mali posestniki, ki se pečajo tudi s konjerejo. Posestvo mu da le krme za dve kobilici. Te je plemenil in vsakoletni žrebeti, ko sta bili pol leta stari, v jeseni prodati. Lansko leto mu prodaja ni bila mogoča, sedaj ima kobile zopet breje. Če bo imel srečo, ima v nekaj tednih zopet dvoje žrebet, ki zanj nima več prostora v hlevu. Za vse mu primanjkuje klaje, ki jo zelo težko dobi. Če jo dobi, jo pa mora tako drago plačati, da se mu reja živali sploh ne izplača. Vpoštevati je tudi treba, da marsikateri, kate-rega glavni vir dohodkov je konjereja, nima potrebnih sredstev za svoje gospodarstvo, ker ne more ničesar odprodati. Posledica tega je, da se mora marsikdo zateči k tihotapcem.

Po informacijah, ki jih imamo iz Prekmurja, imajo tam tudi že govedi nadnormalno število. Pa tudi po štajerskih občinah, kjer so se ljudje med vojno dobro znali braniti proti rekviziciji, imajo normalno število govedi, kakor to potrjuje zadnje oficijelno štetje.

Fudi za to ni legalnega odtoka, izvzemši kar potrebuje lokalni konzum. Nujna potreba je torej, da se vlada s tem vprašanjem začne takoj in resno baviti in omogoči imenovani produkciji na kar najpreprostejši način legalno odprodajo.

Pri konjih bi bilo najjenostavneje, da se dovoli odprodaja za jugoslovansko valuto brez posredovanja centralne uprave, ter kvečjemu s prav malo izvozno carino.

Govedo ni pitano, je torej lahke vrste; vmes je veliko enoletnih plemenskih. V Prekmurju pa se dobi tudi težkih. Cena bi bila od 7 do 12 kron. Za to živino bi trebalo poskrbeti, da jo kupuje tukaj vlada za obnovo Srbije. Če pa to ni mogoče, treba bo istotako misliti na izvoz.

Seveda naj se tukaj vpoštevata duša ljudstva, ki je pri prodaji trdo. Ne da takoj in za vsako ceno, ampak dela, kakor da mu ni nič za prodajo.

Spomladi se bo tudi v teh pokrajinah, zlasti v ptujskem in ljutomerskem okrajnem glavarstvu lahko oddalo veliko plemenskih prasičkov, tudi zato bo treba dobiti legalnega odtoka.

Če se bo to izvršilo, bo dobil kmet zopet večje veselje do živinoreje in mnogo več zadovoljnosti bo med kmetovalci.

Dvomljivo je, ali bi bilo umestno z zaprtjem mej izkušati doseči znižanje cen. Današnje svetovne cene so veliko višje kot naše. Vrhutega pa tudi cene vseh potrebščin za kmeta ne pripuščajo, da bi se cene njegovih pridelkov naglo znižale.

Dopisi.

Iz Mokronoga. V nedeljo dne 18. januarja t. l. so sklicali klerikalci v Mokronog shod „Kmečke zveze“, ki pa ni za klerikalce potekel nič kaj slavno. Za predsednika shoda je bil izvoljen neki železniški delavec, ki je bil prej socialni demokrat. Kot govornik je nastopil znani župnik Bajec iz St. Janža na Dolenjskem. S svojim govorom ni napravil baš mnogo utisa; tudi so ga zborovalci večkrat z medklici prekinili, kar gospodu župniku ni bilo nič kaj po volji. Kot protigovornik je prišel do besede župan iz St. Janža, Ivan Majcen. Njegova izvajanja so ljudje sprejemali z odobravanjem. Župnik Bajec mu je hotel odgovoriti, ljudje ga pa niso hoteli poslušati, ampak so odšli in rekli, Bajca smo itak že slišali, kaj pametnega nam ne bo povedal več.

Iz Oplotnice nam poročajo: Kompromis s socialnimi demokrati se je popolnoma razbil, ker kmetje niso bili s kompromisom zadovoljni. Nastopile bodo torej pri volitvah tri stranke in pokazalo se bo, kako močne so posamezne stranke. Boj bo vroč, ker imajo klerikalci zadrugo in obetajo moko in drugo blago, celo gospod kaplan se rad pri cerkvi na stol postavi in razkazuje svoje blago ljudem, ki se mu smejejo. Socialni demokrati lovijo ljudi za konzumno društvo in obetajo, da bo blago pri njih na pol zastoj, samo da vsak član plača 51 kron. Samo jugoslovanska demokratična stranka pestopa pravično proti vsem slojem, proti delavcu in kmetu. — Dne 19. t. m. so se tukaj šole zaprle, ker so se pojavile črne koze; en otrok je umrl, dva sta na smrt bolna.

Iz Škofje Loke. Možem, ki so sedeli dolgih osem let v našem občinskem odboru, gotovo ni bil nikoli blagor našega mesta na srcu. Prišli so pač v odbor z največjo lahkoto, ker se takrat, to je leta 1912, iz gotovih vzrokov nismo hoteli udeležiti volitev, in vemo tudi, po čigavi zaslugi so bili izvoljeni. Značilno je, da so si v času njihovega „delovanja“ izbirali in tudi izvolili kar štiri župane, ki so v prvi vrsti skrbeli le zase. Prišla je vojska vmes in te tudi niso znali možje izbrati v prid naši občini, kakor so si jo izbrali za lastne koristi. Vojski pa se naj le zahvalijo, da so tako dolgo sedeli na rotovžkih stolčkih, kajti že pri prvi volitvi bi jih bili naši zavedni volilci pomedli z rotovža, kjer so doslej gospodarili tako, kakor neke vrste živali z mehoma. Upajmo, da so sedaj že dogospodarili! Naša občinska uprava je v tako skrajno zanemarjenem stanju, ki dovolj jasno izpričuje, kako zanikerna in nezmožna može so klerikalni volilci morali izvoliti v občinski odbor. A, o tem bomo imeli še prilike govoriti. Za danes naj rečemo samo to: Škofjeločani! Ako hočete, da naša občina zabrede v še večje dolgove in da bo najslabše upravljana občina v Sloveniji, potem kar izvolite pri prihodnjih občinskih volitvah ravno take ali iste odbornike, kakršne vam jih je vsilil leta 1912, mož, ki se ga večina izmed vas spominja z ogorčenjem v srcu!

Iz Rake nam poročajo prav čudne reči o navadah tamošnjega župnika, ki med drugim tudi svoja oba kaplana pretepa, če mu ni kaj prav. Pa zvonove bi rad kupil kar za 60.000 kron in se še čudi, da ljudje nimajo volje prispevati za to, izogiba se pa javnega pogovora s farani, ker se boji, da bi mu ugovarjali in zato govori samo v cerkvi, dobro vedoč, da mu v cerkvi nihče ne bo ugovarjal. In s prižnice potem sramoti one, ki mu nasprotujejo! V cerkvi pretepa otroke. Desetletna Karolina Povšin se je nahajala v cerkvi med odrasčenimi ženskami, župnik se je zakadil vanjo, pograbil za roko in pahnil dvakrat naprej po cerkvi, rekoč ji: kaj stojiš tukaj med temi krofastimi babami? Dekle ima poškodbe od suvanja na rebrih in nogah. — Pri občinskih volitvah bomo temu surovežu že posvetili!

Kmetijstvo, trgovina in industrija.

g. Nova tvornica. V Šoštanju namerava „Ljubljanska kreditna banka“ kupiti od tvrdke Agraria in Nickerl tvorniška poslopja in inventar ter ustanoviti delniško družbo z imenom „Kemična tovarna v Šoštanju“. Tako prehajajo polagoma tuja podjetja na našem ozemlju v naše roke.

g. Trboveljska premogokopna družba, ki ima sedež na Dunaju, je sklenila plačati na delnico dividendo 12 K. Soglasno je bil sprejet predlog upravnega sveta, da se sedež družbe premesti v Ljubljano. Na tem občnem zboru se je sklenilo prodati premogokope v Istri laški družbi z delniško glavnico 15 milijonov lir. Družba se bo zvala „Arsa, societät anonima Carbonifera“. Pri novi družbi ostane udeležena Trboveljska s 40 %. Kupnina znaša 6 milijonov lir v delnicah, 7 milijonov lir v gotovini. Tri milijone je Trboveljska že prejela, ostanek ji dajo na razpolago v Franciji za plačevanje kuponov, obresti in obligacij. Obligacije obdrže hipotekarno garancijo.

g. Železniške delavnice. Železniški material je v vojni silno trpel, popravljati se ga pa ni moglo, ker ni bilo delavcev in to je tudi eden od onih številnih vzrokov, da je tako težko spraviti železniški promet v red. Ker v Jugoslaviji ni dovolj železniških delavnic, kjer bi se vršila potrebna popravila, je naša vlada nabavila v Avstriji sedem popolnih železniških delavnic, ki bodo v najkrajšem času prenešene na naše ozemlje in urejene. V teh delavnicah bo zaposleno veliko število kovinskih delavcev.

g. Premog v Dalmaciji. Splošno pomanjkanje premoga in prometne potežkoče so prisilile Dalmacijo, da začne z najintenzivnejšim delom v svojih premogokopih. Otvorjen je rudnik v Sinju in rudnik nad Sinjem in Vrško. Največ premoga — po deset vagonov na dan — se dobi sedaj v vasi Ruda. Da se more premog iz rudnikov tudi odvažati, so zgradili 17 kilometrov dolgo ozkotirno železnico.

g. Tovarna za steklo v Jugoslaviji. V bližini Zajčarja ob bolgarski meji so se združili domači premožnejši ljudje in nameravajo ustanoviti veliko, moderno tvornico stekla. Počasi se že tudi pri nas razvije podjetnost in prišel bo čas, ko ne bomo tako odvisni od inozemstva, kot smo glede industrijskih izdelkov danes.

g. Nova tvornica kož. Sarajevski čevljarji so sklenili, da ustanovijo sami za sebe tvornico kož, da jima ne bo vedno primanjkovalo usnja. Posnemanja vredna je ta podjetnost sarajevskih čevljarjev.

g. Valutna reforma na Poljskem provzroča državi ne male težave. Poleg rubljev in mark imajo še poljske marke, ki so jih uvedli Nemci ob času okupacije, in pa krone. Krona je novce 10 milijonov prebivalstva in se množina kron ocenja na 8 do 10 milijard. Kljub tej množini je v prometu težava, ker jih ljudje zadržujejo. Minister Grabski je odredil, da velja 100 kron enako 70 poljskim markam. Kdor ima nad 10.000 kron, jih mora oddati. Temu ukazu se prebivalstvo ni uklonilo, ker vse trdi, da je kupovalna sila krone enaka novemu novcu poljski marki. Finančni minister Grabski velja za sovražnika krone. Banke, ki so hotele dati predniku njegovemu Bilinskemu posojilo v kronskih obligacijah, so ponudbo umaknile. Vlada je pa nato nedavno predložila parlamentu valutno reformo in sicer v obliki nujnega predloga. Po tej predlogi bi bila poljska marka na Poljskem edino postavno plačilno sredstvo. V kronskih okrajih je plačevati v kronah ali poljskih markah v razmerju

100 K = 70 M. Prestopki se kaznujejo z zapornim. Sklepi in pogodbe z drugim tečajem ne veljajo. Dvomljivo je, ali vlada prodere. Kakor se vidi, imajo povsod križe in težave z denarjem in to bo še dolgo trajalo.

Politične vesti.

p. Demokratska stranka. Dosedaj smo imeli več demokratskih strank, v Sloveniji, Srbiji, na Hrvaškem, v Bosni in Dalmaciji itd. V Beogradu se ravno sedaj snuje velika, iz vseh pokrajinskih strank obstoječa jednotna jugoslovanska demokratska stranka, ki postane s tem močnejša, kakor vse druge stranke skupaj. Srbski in dalmatinski kmetje, velik del hrvatskih kmetov ter vsi meščanski razumniki in mnogo delavcev jej pripada. Posebno zanimanje vlad za novo jednotno in veliko demokratsko stranko še na Hrvaškem, ki se vzbujata k novemu političnemu življenju. V prihodnjih letih je demokratska stranka poklicana, da napravi v državi red in nas reši večnih zmed, ki jih delajo razni klerikalci, komunisti, Madžari, Lahji in drugi rovarji.

p. O verskem poduku v šolah zopet pripoveduje „Slovenec“. Mi smo že zadnjič poročali, za kaj gre. Verski poduk v šolah ostane kakor dosedaj. „Slovenec“ je pa povedal, kaj klerikalce tako boli: Bojijo se, da bi ne vredni duhovniki zleteli iz šolske uprave, ker bodo odslej občinarji izvolili občinski svet po splošni in jednaki volilni pravici, in občinski svet bo potem izvolil krajevni šolski svet. Kdor dela zgago in hudo bijo, seveda ne bo izvoljen od ljudstva, in tega se klerikalci bojijo, zato vpijejo, da mora duhovnik brez volitev biti že vnaprej imenovan v krajni šolski svet. Seveda ne pozabijo pristaviti, da je zato vera v nevarnosti. Toda naši občinarji vedo, da ne gre za vero, ampak za denar, za občinsko gospodarstvo, in da ne sme biti za to nikdo imenovan, marveč le izvoljen od ljudstva, ki bo izvolilo le one, katerim zaupa. Tega se pa klerikalci tako strašansko bojijo!

p. Nova stranka. Ostanke Nemstva na našem ozemlju mislijo, da je še prezgodaj, da bi zginili iz našega državnega življenja in so se začeli zbirati okoli celjskega lista „Cillier Zeitung“, ki se je včasih (poč Avstrijo) imenoval „Deutsche Wacht“ (Nemška straža). Ta list izhaja sedaj enkrat na teden, namerava pa izhajati po dvakrat na teden in že prorokuje ustanovitev nove stranke, ki se bo imenovala gospodarska stranka, ker pod nemškim imenom Nemci vseeno ne marajo nastopiti politično, obenem pa upajo, da tako privabijo tudi kaknega Slovence za svojo stranko. Menda bodo Nemci kmalu sprevideli, da jim je pri nas enkrat za vselej odzvonilo in da so svojo stranko zastoj ustanavljali. Sami za sebe so tako slabi, da se bodo s svojo stranko gotovo osmešili, na Slovence naj pa nikar ne računajo, ker oni časi so minuli, ko so Slovenci s svojim številom dajali moč nemškim in nemškutarskim strankam na Slovenskem. Danes so razmere drugačne in samo celjski domišljavi Nemci tega nočejo sprevideti. Pa bodo sprevideli tudi oni — prav kmalu!

Novosti.

n. Kako potuje predsednik deželne vlade? Ko se je prestolonaslednik vračal iz Pariza skozi Ljubljano, je izrazil željo, da bi ga predsednik deželne vlade, g. dr. Žerjav, spremljal do Zagreba. Ko se je dr. Žerjav vračal v Ljubljano, se je službeno ustavil v Brezicah, potem pa nobenega osebnega vlaka ni bilo, da bi se peljal v Ljubljano. Ker je pa ravno odhajal nek tovorni vlak, se je dr. Žerjav brez pomisleka vsedel v tovorni vlak in se tako pripeljal v Ljubljano. V avstrijskih časih bi bilo kaj takega nemogoče in prepričani smo, da se tudi dr. Žerjav ne bi vozil s tovrstnim vlakom, temveč bi si naročil posebni vlak ali pa vsaj avtomobil. Dr. Žerjav je pa pač demokrat ne samo v besedah, temveč tudi v dejanju. Časa nima preveč, da bi lahko čakal v Brezicah na vlak, v katerem bi se lahko udobno vozil in je šel lepo v Ljubljano s tovrstnim vlakom, da je prišel čim prej v Ljubljano in se posvetiti delu.

n. Proti verižnikom in tihotapcem. Ljubljanska centrala urada proti verižnikom, tihotapcem in navijalcem cen je izgnala iz Ljubljane šest znanih verižnikov in tihotapcev. Seveda je take zalege še vedno veliko ostalo, ampak počasi bodo že zginili tudi drugi, ker bodo ali izgnani,

ali se pa poprimejo poštenega dela, ko sprevidijo, da se jim gleda na prste.

n. Idrijske čipke. V izložbenem oknu „Urada za pospeševanje obrti na Dunajski cesti št. 22 so razstavljeni čipkarski izdelki učenk čipkarskih šol v Zireh, Zeleznikih, Horjulu in na Trati pri Gorenji vasi. Cenjeno občinstvo se opozarja na solidno delo, ki je iz pristnega lanenega sukanca. Čipke se bodo prodajale od 9. do 12. ure dopoldne. Izkupiček je namenjen za podpore učenk in nabavo sukanca, ki se bo brezplačno razdelil med učenke čipkarskih šol.

n. Smrt vzornega Jugoslavana. V Zagrebu je umrl za trebušnim legarjem g. Maks Hrovat, star komaj 23 let. Pokojnik je bil sin koroškega učitelja. Bil je eden izmed prvih, ki je pohitel na branik domovine in se pod junakom Malgajem boril za svobodo Korotana. Ko je odložil orožje in se je ustanovil guštanjski Sokol, bil je zopet med prvimi, ki je vstopil v njegove vrste. Mirna zemljica in blag spomin vzornemu Jugoslavanu!

n. Tuja industrija v Dalmaciji. V Dalmaciji so dani vsi pogoji za razvoj industrije, posebno za industrijo cementa, karbida in aluminija. Ali žalibog, velik del te industrije se še nahaja v rokah tujcev, n. pr. izkoriščanje vodne sile na Gobic, kjer je električna centrala, ki proizvaja

električne energije za 75.000 konjskih sil. Večina delnic družbe „Sufid“ se nahaja v nemških, madžarskih in italijanskih rokah in uprava je še sedaj v rokah tujcev, ki postopajo z našim ljudstvom kot v avstrijskih časih. Te tujce bo treba naučiti spoštovati našo državo in naše ljudstvo, v prvi vrsti bo pa treba gledati na to, da novo industrijo ustvarjamo sami in da storimo vse, da tudi dosedanja industrija pride v naše roke.

n. Ruska carska krona. Javljajo, da se je našla v Krakovu v stanovanju nekega drja. Schwarza ruska carska krona, ki so jo baje tja zanesli boljševiki. Morda je to res, ali s to krono se na Ru-

skem najbrže nihče več ne bo kronal, ker je zelo neverjetno, da bi Rusija postala še kdaj carstvo.

n. Mir z Nemčijo. Zavezniki bodo smatrali mir z Nemčijo še-le takrat za osiguran in trajen, kadar bodo provzročitelji vojne postali neškodljivi. Zato bo antanta vztrajala pri svoji zahtevi, da se ji morajo izročiti vsi krivci vojne, katerih izročitev je zahtevala.

n. Koledar „Družbe sv. Cirila in Metoda“ za leto 1920. je ravnokar izšel. Cena mu je 8 kron. Družbina pisarna ga je začela takoj razpošiljati na vsakoletne odjemalce. Kdor bi pa koledarja ne dobil, naj ga naroči pri „Družbi sv. Cirila in Metoda“ v Ljubljani.

Tiskovna zadruga v Ljubljani

priporoča sledeče knjige in časopise:

Dostojevskij: Besi. Roman v dveh knjigah. Broš. 30 K, vez. 40 K, poština 1.40 K.
Goncourt Dekle Eliza. Roman. Broš. 8.50 K, vez. 11 K, pošt. 70 v.
Jos. Jurčič, Zbrani spisi. I. zv. Uredil dr. Prijatelj. Broš. 15 K, poština 1.20 K.
Stritarjeva Antologija. Uredil dr. Prijatelj. Broš. 16 K, vez. 20 K, pošt. 1.20 K.
Cvetko Golar: Rožni grm. Broš. 6 K, vez. 9 K, pošt. 70 v.
Fran Milčinski: Tolovaj Mataj. Pravljičice. Vez. 10 K, pošt. 1 K.
A. Sič: O slov. narodnih nošah. K 3.50, pošt. 50 v.
A. Melik: Zgodovina Srbov, Hrvatov in Slovencev. I. del K 12, pošt. 80 v.
Dr. Al. Zalokar: O ljudskem zdravju. Broš. 4 K, p. 70 v.
Dr. B. Derč: Dojenček, njega negovanje in prehrana. Broš. 4 K, pošt. 70 v.
Dr. J. Demšar: Spolne bolezni. Broš. 6 K, pošt. 70 v.
Ljubljanski Zvon. Izhaja vsak mesec in prinaša povesti, pesmi in razne članke. Celoletna naročnina znaša 70 K.

Knjige in Ljub. Zvon se naročajo pri Tiskovni zadrugi v Ljubljani, Sodna ulica 6.

Primešaj „MASTIN“ krmi.

Če živina krmo lažje in do zadnjega probavi in popolnoma izkoristi, da se na koncu nič ne izgubi, če se dvigne slast do žretnosti, potem se pospešuje rodilnost, vsled tega teža živina, mast, meso, jajca, mleko. To so doseže, ako primešamo krmi enkrat na teden pest praška Mastin. Ob pomanjkanju krme, ko se uporabljajo nadomestna sredstva za krmlilo, pa se primeša dvakrat na teden. Prašek Mastin je dobil najvišje kolajne na razstavih v Londonu, v Parizu, v Rimu in na Dunaju. Tisoči gospodarjev hvalijo Mastin, ko ga enkrat poizkusijo, ga ponovno rabijo. 5 zavojev praška Mastin zadostuje za 6 mesecev za enega prašiča ali vola. Glasom oblastvenega dovoljenja sme Mastin prodajati vsak trgovec in konsumna društva. Ako se pri vas v lekarnah in trgovinah ne dobi, potem naj se naroči po poštni dopisnici v izdelovalnici Mastina, to je

lekarnar Trnkóczy v Ljubljani

5 zavojev (paketov) Mastina za 20.50 K poština prosto na dom. Od tam se pošlje Mastin s prvo pošto na vse kraje sveta.

Kupim za drevesnico

sadne divjake (jabolčne ali hruševe).

Kdor jih ima naprodaj, naj mi to s ceno vred naznači na naslov
Simon Potočnik, posestnik, Čermožice, p. Zetale pri Rogatecu (Štajersko).

Delniška glavnicar
K 30,000.000

Jadranska banka :: Podružnica Ljubljana

Rezerve: okrog
K 10,000.000

Centrala: Trst. Podružnice: Beograd, Dubrovnik, Dunaj, Kotor, Maribor, Metkovič, Opatija, Split, Sarajevo, Šibenik, Zadar, Ekspozitura Kranj.

Sprejema: Vloge na knjižice. — Vloge na tekoči in žiro-račun proti najugodnejšemu obrestovanju. — Rentni davek plača banka iz svojega.

Kupuje in prodaja: Devize, valute, vrednostne papirje itd.

Eskontira: Menice, devize, vrednostne papirje itd.
Izdaja: Čeke, nakaznice in akreditive na vsa tu- in inozemska mesta.
Daje predujme: na vrednostne papirje in na blago, ležere v javnih skladiščih. Daje trgovske kredite pod najugodnejšimi pogoji.

Prevzema: Borzna naročila in jih izvršuje najkulantuje.

Brzojavni naslov: Jadranska.

Telefon št. 257.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Poziv k subskripciji novih delnic.

Vsled sklepov občnih zborov delničarjev Ljubljanske kreditne banke v Ljubljani z dne 5. maja in 21. decembra 1919 v to pooblaščen, je sklenil upravni svet na temelju odobrenja Poverjeništvu za notranje zadeve deželne vlade za Slovenijo v Ljubljani od 27. oktobra 1919, št. 9068, v svoji seji dne 21. decembra 1919 provesti zvišanje delniške glavnice

od SHS K 20,000.000.— na SHS K 30,000.000.—

z izdajo

25.000 novih delnic po SHS K 400.— nom. v skupnem znesku K 10,000.000.—

pod sledečimi pogoji:

- Subskripcija novih delnic se vrši od 15. do 31. januarja 1920
 - pri Ljubljanski kreditni banki v Ljubljani in njenih podružnicah v Splitu, Trstu, Sarajevu, Gorici, Celju, Mariboru in Borovljah;
 - pri Hrvatski trgovski banki v Zagrebu in njeni podružnici v Osijeku;
 - pri Živnostenski banki v Pragi in njenih podružnicah v Čehoslovaški in
 - pri Podružnici Živnostenske banke na Dunaju v Nemški Avstriji.
- Dosedanji delničarji imajo pravico prevzeti na podlagi vsakih 5 starih 2 novi delnici à K 400.— nom. po SHS K 700.— tel quel, ki so plačljive naenkrat pri subskripciji. Odlomki delnic se pri tem ne vpoštevajo.
- Novim interesentom se ponudi ostanek 5000 delnic à K 400.— nom. kakor tudi morebitni ostanek dosedanjim delničarjem pripadajočih delnic, ki jih isti ne subskribirajo, po SHS K 900.— tel quel, ki so plačljive naenkrat pri subskripciji.
- Novo delnice so deležne čistega dobička za leto 1920 ter opremljene s kuponom za leto 1920.
- Pri subskripciji se morajo predložiti subskripcijskemu mestu v zgoraj navedenem roku plašči starih delnic v svrhu označbe, da je pravica do opcije izvršena, dočim imajo imetniki delnic zadnjih 2 emisij, katerih izdaja vsled tehničnih zaprek ni bila do sedaj mogoča, pravico do opcije v določenem subskripcijskem roku na podlagi tozadavnih pismenih priglasnic in začasnih potrdil o vplačanih delnicah.
- Od azijskega kurznege dobička nove emisije se dodeli po odbitku stroškov in doklad te emisije SHS K 1,000.000.— pokojninskemu zakladu banke, ostanek pa pripade azijskemu rezervnemu zakladu banke.
- Novo delnice se izročijo subskribentom tekom leta 1920 proti izročitvi začasnih potrdil, oziroma obračunov o subskribiranih delnicah.
- Reparticijo delnic, določenih za nove delničarje, si pridržuje upravni svet po končanem subskripcijskem roku.

V Ljubljani, dne 29. decembra 1919.

Upravni svet Ljubljanske kreditne banke.